

Càntut

Cançons de tradició oral

L'enamorat que s'ha fet frare

Victòria de Can Jepet, Beget

1. I u - na can - ço - ne - ta no - va — bé la sen - ti - reu a dir; tre -
ta n'és d'u - na mi - nyo - na, — per e - lla tinc de mo - rir. Me'n
pri - va de men - jar i beu - re, — la nit no em dei - xa dor - mir. I un

ta n'és d'u - na mi - nyo - na, per e - lla tinc de mo - rir. 2. Tre -
pri - va de men - jar i beu - re, la nit no em dei - xa dor - mir. 3. Me'n
di - a l'en - con - tro so - la, so - le - ta en el seu jar - dí.

I un dia l'encontro sola, soleta en el seu jardí,
que collia violetes per l'amoreta i per mi.
Mentre que les en collia i ella llença en gran sospir:
-Tres galants tinc a la sala que tots volen el meu sí.
-Dona'ls-hi el sí, Marieta, no quedis pas per a mi;
i que jo me'n vu(i) fer frare, frare d'un gros monestir.
(Con) ne seràs casadeta bé m'ho sab(a)ràs a dir.
M'enviaràs una n(e)ta cum ho passes amb el marit,
jo te n'enviaré una altra, cum ho passi al monestir.
I un dia, oint la missa, i una carta veig venir;
la missa mai s'acabava per la carta anar a llegir;
la missa s'és acabada, jo la carta vaig llegir.
La primera ratlladeta per l'amoreta i per mi,
la segona ratlladeta i a dins del quarto entri;
la tercera ratlladeta ja se'n cau a sobre el llit.

Tan dolça és la despedida
que tan val(d)ria morir,
tu robes el cor als homes
i a mi em fas penar i morir..